

У теперішній час ринок освітніх послуг України функціонує самостійно, майже не співпрацюючи із ринком праці. Незначна частка країн світу здійснює оцінювання функціонування ринку освітніх послуг, яке повною мірою вимірює рівень освіченості населення та ілюструє реальну ситуацію на ринку, його відповідність потребам економіки. В Україні спостерігається значна невідповідність обсягів освітніх послуг потребам ринку праці. У зв'язку з цим потребує подальшого вдосконалення механізм функціонування ринку освітніх послуг, його взаємозв'язки та взаємообумовленість з ринком праці. Структура випускників вищих і середньо-технічних навчальних закладів освіти вже багато років не відповідає потребам ринку праці в частині необхідної структури зайнятості за освітнім рівнем у різних видах економічної діяльності. Виходячи із ситуації, що склалася необхідно, насамперед, вжити заходи щодо вдосконалення механізму управління функціонування ринку освітніх послуг, зорієнтувавши його на найважливіші напрями задоволення потреби роботодавців в якісно новій робочій силі [3].

Список використаних джерел

1. *Бараник З.П.* Основні напрямки ефективного функціонування ринку праці в контексті інтеграції України до ЄС // Ринок праці та зайнятість населення. — Бюлетень ІПК ДСЗУ. — 2006. — №2(10). — С. 10–13.
2. *Петрова Т.* Ринок освітніх послуг і ринок праці: проблеми взаємозв'язку та взаємодії // Україна: аспекти праці. — 2006. — №4. — С. 3–7.
3. Офіційний сайт Міністерства освіти і науки України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://mon.gov.ua/>

Бараник З.П.

д.е.н., професор кафедри статистики

Гонкало Б.С.

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ІНФЛЯЦІЇ НА СПОЖИВЧОМУ РИНКУ В УКРАЇНІ

Інфляція являє собою важливу макроекономічну роль, так як темпи інфляції напряму впливають на загальний розвиток національної економіки.

Для України інфляція є доволі серйозною проблемою. Без зниження рівня інфляції неможливо досягти економічного процвітання країни, оскільки

інфляція стримує розвиток і банківської системи, і фінансових ринків. Не можна заперечувати, що за роки реформ були досягнуто значних результатів у боротьбі з інфляцією. Проте, навряд чи можна говорити про те, що в Україні вироблений ефективний механізм управління інфляційними процесами.

Метою роботи є обґрунтування методичних підходів статистичного аналізу індексу споживчих цін (ІСЦ) і визначення темпів інфляції. У роботі розглянуто поведінку індексу споживчих цін, розкрито основні заходи антиінфляційної політики України та методи її вдосконалення.

Інфляція (inflation) — тривале зростання загального рівня цін, що відображує зниження купівельної спроможності грошової одиниці. Основними факторами інфляції є монетарні та немонетарні. До монетарних факторів інфляції відносять перепоповнення каналів грошового обігу грошима, внаслідок чого відбувається знецінення грошей і зниження їх купівельної спроможності. До немонетарних факторів належить підвищення попиту на товари та послуги, збільшення витрат виробництва, сезонні фактори тощо.

У роботі проведено комплексне статистичне дослідження зміни індексу споживчих цін починаючи з 2010 року. На рис. 1 зображено розміри волатильності індексу споживчих цін.

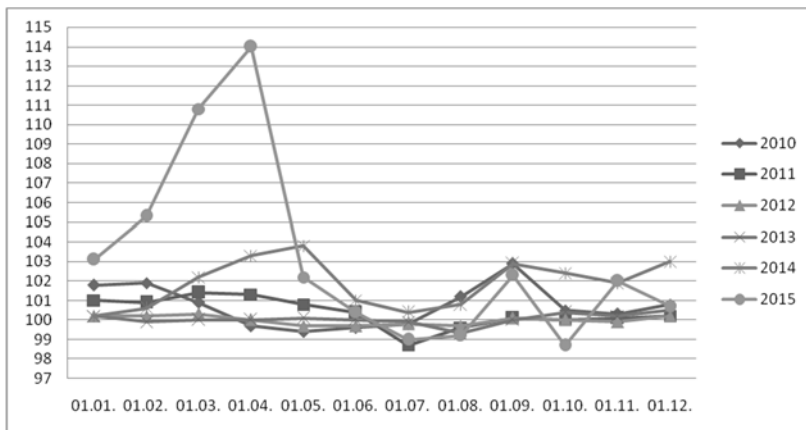

Рис. 1. Зміна ІСЦ в Україні за 2010–2015 рр. (у розрізі місяців, %)

Джерело: побудовано за матеріалами [1].

Результати проведеного дослідження зафіксували стрімке зростання комплексного індексу інфляції у 2015 році, внаслідок цього здійснений детальний

аналіз зміни цього показника за окремими товарними групами. У роботі використані нові методичні підходи дослідження рівня цін, а саме, здійснено інтервальний прогноз зміни індексу споживчих цін. За результатами дослідження виявлено тенденцію стрімкого зростання індексу споживчих цін і запропоновано нові напрями антиінфляційної політики. В роботі визначено рівень індексу споживчих цін на короткострокову перспективу (2017–2018 роки) за умов збереження виявленої тенденції зростання.

Список використаних джерел

1. Статистичний збірник 2010–2015 рр. «Індекси споживчих цін» [Електронний ресурс] / Державна служба статистики України — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Іщук Я.В.

*к.е.н., доцент кафедри статистики ДВНЗ
«КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

ЗАГРОЗИ ПРОДОВОЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Світові тенденції такі, що стратегічне значення продовольства на сьогодні абсолютно порівнюється з фінансовими ресурсами та з енергетичною безпекою. Світова економічна криза та дестабілізація суспільно-економічної ситуації на межі 2013–2014 років значно погіршила стан продовольчої безпеки України. Національна економіка виявила низьку здатність протидіяти внутрішнім і зовнішнім загрозам.

Основними складовими продовольчої безпеки є достатність пропозицій продовольства для підтримання раціонального рівня споживання; економічна доступність продовольства для різних верств населення; якість і безпека продовольчих товарів.

Зважаючи на значний агропромисловий потенціал України, обсяг власного виробництва є ключовим при наповненні внутрішнього споживчого ринку. За період з 2013 по 2015 роки, виробництво валової продукції сільського господарства у всіх категоріях господарств знизилося на 15,3 %. Кількість діючих сільськогосподарських підприємств за усіма організаційними формами скоротилося на 3704 підприємства або на 7 %. Скорочення посівних площ склало 1427 га (-5 %), площ плодово-ягідних насаджень -8 %. Виробництво зернових культур скоротилося на 5 %, овочів — на 7 %.